

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені В.І. ВЕРНАДСЬКОГО
Навчально-науковий гуманітарний інститут
Кафедра спеціально-правових дисциплін**

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ТЕОРІЯ ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ”**

за спеціальністю 081 «Право»

спеціалізації 293 «Міжнародне право»

Навчально-науковий гуманітарний інститут

Київ - 2019 рік

Робоча програма навчальної дисципліни “Теорія доказування у кримінальному процесі” складена для здобувачів вищої освіти відповідно до програми підготовки фахівців за спеціальністю «081 Право» ступеня вищої освіти «Магістр» за денною та заочною формою навчання.

Розробники: доцент кафедри спеціально-правових дисциплін ННГІ ТНУ ім. В.І. Вернадського, кандидат юридичних наук Горелкіна К.Г.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри спеціально-правових дисциплін
Протокол від 10 жовтня 2019 р.

Завідувач кафедри спеціально-правових дисциплін

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'K.G. Goralkina', written over a faint horizontal line.

1. Програма навчальної дисципліни

Предметом вивчення навчальної дисципліни є поняття та значення доказування у кримінальному провадженні, процесуальне доказування як різновид пізнавальної діяльності, елементи процесу доказування, процесуальні гарантії в доказуванні, предмет і межі доказування, суб'єкти доказування, слідчі (розшукові) дії як засоби збирання доказів у кримінальному процесі, доказування при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження, доказування у судових стадіях кримінального процесу, доказування при здійсненні кримінального провадження в особливих порядках.

Міждисциплінарні зв'язки: навчальна дисципліна «Теорія доказування у кримінальному процесі» базується на вивченні та засвоєні основних положень таких навчальних дисциплін, як: «Кримінальний процес», «Кримінальне право», «Конституційне право», «Судові та правоохоронні органи України», «Криміналістика», «Кримінологія», «Оперативно-розшукова діяльність» тощо. В якості емпіричної бази навчальна дисципліна використовує позитивний досвід слідчої та судової практики.

Мета та завдання навчальної дисципліни.

Метою навчальної дисципліни «Теорія доказування у кримінальному процесі» є оволодіння здобувачами вищої освіти понятійного апарату, сутності та змісту доказування у кримінальному провадженні, слідчими (розшуковими) діями як засобами збирання доказів у кримінальному процесі, особливостями доказування при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження, у судових стадіях кримінального процесу, в особливих порядках кримінального провадження.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Теорія доказування у кримінальному процесі» є:

- засвоєння теоретичних та правових основ доказування в кримінальному провадженні;
- формування у здобувачів вищої освіти навиків до всебічного і повного аналізу завдань кримінального процесуального законодавства і доказового права;
- визначення кола проблемних питань та шляхів їх вирішення щодо збирання, перевірки та оцінки доказів і їх процесуальних джерел;
- розширення знань щодо співвідношення кримінального процесуального пізнання і доказування;
- ознайомлення із особливостями процесу доказування в окремих стадіях кримінального провадження;
- оволодіння знаннями щодо порядку здійснення доказування при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження, в особливих порядках кримінального провадження.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

- загальні теоретичні положення доказового права;
- доказове право та практику його застосування;

- умови та процесуальний порядок визнання доказів недопустимими;
- співвідношення кримінального процесуального пізнання і доказування;
- елементи кримінально-процесуального доказування;
- провадження слідчих (розшукових) дій як засобів збирання доказів у кримінальному процесі;
- особливості процесу доказування при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження та в окремих його стадіях;
- доказування при здійсненні кримінального провадження в особливих порядках;

вміти:

- самостійно вивчати закони України, інші нормативно-правові акти, що регламентують діяльність державних органів, фізичних та юридичних осіб зі збирання, перевірки та оцінки доказів;
- правильно тлумачити та застосовувати норми чинного законодавства, що встановлюють порядок збирання, перевірки та оцінки доказів й їх процесуальних джерел;
- застосовувати прийоми з виявлення, фіксації та дослідження доказової інформації.

На вивчення навчальної дисципліни заплановано 120 годин, 4 кредити ECTS.

Мова навчання: українська мова.

Консультативну допомогу здобувачі вищої освіти можуть отримати у науково-педагогічних працівників кафедри спеціально-правових дисциплін які безпосередньо проводять заняття або звернувшись з письмовим запитом на електронну пошту за адресою kaf.spd1@gmail.com

Структура навчальної дисципліни

Тема 1. Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.

Доказове право в системі кримінально-процесуального права. Його поняття і предмет. Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному провадженні. Доказове право і теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального процесу. Значення теорії доказів для практичної діяльності органів розслідування, прокурора і суду.

Гносеологія (теорія пізнання) – методологічна основа теорії доказів. Відображення та інформація. Суть ретроспективного пізнання. Кримінально-процесуальне (судове) доказування – специфічна форма пізнання дійсності. Особливості пізнання в кримінальному судочинстві. Нормативна основа кримінально-процесуального пізнання. Науково-технічний прогрес та практика і теорія доказів і доказування в кримінальних справах.

Встановлення істини – мета доказування у кримінальному провадженні. Поняття і зміст істини в кримінальному судочинстві. Питання про характер істини, що має бути встановлена у справі. Поняття “імовірності” та “достовірності” (“вірогідності”) в теорії доказів та їх значення для практики доказування. Процесуальна форма і її роль у встановленні істини в кримінальній справі.

Тема 2. Предмет доказування та його межі.

Поняття, види і значення предмету доказування в кримінальному провадженні. Структура предмету доказування в кримінальному провадженні. Характеристика окремих елементів предмету доказування: подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення); винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення; вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також розмір процесуальних витрат; обставини, які впливають на ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, характеризують особу обвинуваченого, обтяжують чи пом'якшують покарання, які виключають кримінальну відповідальність або є підставою закриття кримінального провадження; обставини, що є підставою для звільнення від кримінальної відповідальності або покарання. Особливості предмету доказування у провадженнях щодо неповнолітніх та провадженнях про застосування примусових заходів медичного характеру. Межі доказування.

Тема 3. Поняття, властивості та класифікація доказів.

Поняття доказу. Юридичні властивості доказу. Допустимість доказу. Правила, що визначають допустимість доказу (належний суб'єкт, належне джерело, належна процедура, інші правила). Визнання доказів недопустимими. Належність доказу. Достовірність доказу.

Класифікація доказів: докази особисті (надходять від фізичних осіб), речові, документальні (інформація, що надходить від предметів, документів); докази первісні і похідні; докази прямі і непрямі; докази обвинувальні і виправдувальні. Практичне значення класифікації доказів.

Тема 4. Процес доказування.

Поняття процесу доказування і його зміст. Одержання доказів (збирання і подання). Дослідження (перевірка) доказів. Оцінка доказів. Способи збирання і перевірки доказів. Слідчі дії та негласні слідчі дії – основний спосіб збирання і дослідження доказів. Оперативно-розшукова діяльність та її роль у доказуванні в кримінальній справі. Слідчі і судові версії в процесі доказування та їх перевірка. Планування і його роль у доказуванні. Презумпції та преюдиції в доказуванні. Презумпція невинуватості обвинуваченого і її реалізація в практиці слідчих і судових органів. Інші кримінально-процесуальні презумпції. Використання досягнень науки і техніки в процесуальному доказуванні. Моральний зміст норм, які регулюють доказування, та етика доказування. Процесуальні гарантії в доказуванні.

Тема 5. Суб'єкти доказування та оцінка доказів.

Поняття суб'єктів доказування у кримінальному провадженні та їх класифікація. Обов'язок доказування вини обвинуваченого. Слідчий та прокурор як суб'єкти доказування. Роль суду в процесі доказування. Підозрюваний і обвинувачений як суб'єкти доказування. Захисник як суб'єкт доказування. Законний представник неповнолітнього обвинуваченого як суб'єкт процесуального доказування. Потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач та їх представники як суб'єкти доказування.

Поняття і зміст оцінки доказів у кримінальному провадженні. Принципи оцінки доказів: вільна оцінка доказів. Всебічність і повнота оцінки наявних доказів;

об'єктивність оцінки; оцінка доказів у їхній сукупності. Внутрішнє переконання в оцінці доказів. Фактори, які впливають на формування внутрішнього переконання осіб, що ведуть кримінальний процес. Особливості оцінки доказів в окремих стадіях кримінального процесу.

Тема 6. Показання у кримінальному провадженні.

Поняття і процес формування показань свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта. Показання свідків: поняття “свідок”; предмет свідоцьких показань; процесуальний статус свідка (права, обов'язки, відповідальність); свідоцький імунітет. Особливості показань неповнолітніх свідків, порядок їх допиту. Оцінка свідоцьких показань.

Показання потерпілого: поняття “потерпілий”; предмет показань потерпілого; їх значення. Особливості оцінки показань потерпілого.

Показання підозрюваного і обвинуваченого: поняття “підозрюваний” і “обвинувачений”; предмет їх показань; види показань обвинуваченого. Визнання обвинуваченим своєї вини і його значення для встановлення істини в справі. Алібі та обов'язок його перевірки. Особливості оцінки показань підозрюваного і обвинуваченого. Показання експерта у кримінальному провадженні. Показання з чужих слів.

Тема 7. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.

Підстави для призначення судової експертизи. Випадки обов'язкового призначення експертизи. Зміст понять: “експерт”, “судова експертиза”, “висновок експерта”. Процесуальний статус експерта; права, обов'язки, відповідальність. Експерт і спеціаліст у кримінальному провадженні: спільне та відмінне у їх процесуальному статусі та компетенції. Види судових експертиз: за галузями знань; первинна, повторна, додаткова; комісійна та комплексна. Поняття “висновок експерта” як джерело доказів та його значення. Структура, зміст і види висновків експерта. Допит експерта з приводу даного ним висновку. Особливості оцінки висновку експерта.

Тема 8. Речові докази у кримінальному провадженні.

Поняття “речові докази” та їх значення: зміст і форма речового доказу. Види речових доказів. Одержання речових доказів та їх процесуальне закріплення (оформлення). Зберігання речових доказів. Оцінка речових доказів. Вирішення питання про речові докази в разі закриття справи та у вирощі суду.

Тема 9. Документи як джерело доказів у кримінальному провадженні.

Поняття і види документів. Вимоги, яким має відповідати документ як доказ у кримінальному провадженні. Письмові та інші види документів. Протоколи процесуальних дій, носії інформації, на яких за допомогою технічних засобів зафіксовано процесуальні дії. Процесуальні гарантії повноти і достовірності протоколів як джерела доказів. Додатки до протоколів та їх доказове значення. Інші документи як джерело доказів. Матеріали ОРЗ як документи. Правила зберігання і використання документів. Особливості оцінки документів як доказів у кримінальному провадженні.

2. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів 4	Галузь знань 081 «Право»	Вибіркова	
	Спеціалізація «293 Міжнародне право»		
Загальна кількість годин 120	Спеціальність 8.03040101 «Правознавство»	Рік підготовки:	
		2-й	2-й
		Семестр	
		3-й	3-й
Тижневих годин для денної форми навчання: 4	Освітньо-кваліфікаційний рівень: магістр	34 год.	12 год.
		Семінарські	
		18 год.	2 год.
		Самостійна робота	
		68 год.	68 год.
		Вид контролю: залік	

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

для денної форми навчання – 1:1,3

для заочної форми навчання – 1:5

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин											
	Усього	Денна форма					Усього	Заочна форма				
		л	с	п	інд	ср		л	с	п	інд	ср
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Тема 1. Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.	10	2	2			6	12					12
Тема 2. Предмет доказування та його межі.	14	4	2			8	16	2	2			12
Тема 3. Поняття, властивості та класифікація доказів.	14	4	2			8	14	2				12
Тема 4. Процес доказування.	14	4	2			8	14	2				12
Тема 5. Суб'єкти доказування та оцінка доказів.	14	4	2			8	14	2				12

Тема 6. Показання у кримінальному провадженні.	14	4	2			8	14	2				12
Тема 7. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.	12	4	2			6	10					10
Тема 8. Речові докази у кримінальному провадженні.	14	4	2			8	14	2				12
Тема 9. Документи як джерело доказів.	14	4	2			8	12					12
Усього годин	120	34	18			68	120	12	2			106

4. Плани семінарських занять

Тема 1. Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.

1. Доказове право в системі кримінально-процесуального права, його поняття і предмет і значення.

2. Методологія теорії доказів.

3. Мета доказування.

4. Процесуальна форма і її роль у встановленні істини в кримінальній справі.

Тема 2. Предмет доказування та його межі.

1. Поняття, види і значення предмету доказування в кримінальному провадженні.

2. Характеристика окремих елементів предмету доказування.

3. Особливості предмету доказування у провадженнях щодо неповнолітніх та провадженнях про застосування примусових заходів медичного характеру.

4. Межі доказування.

Тема 3. Поняття, властивості та класифікація доказів.

1. Поняття доказу та його юридичні властивості.

2. Класифікація доказів.

3. Практичне значення класифікації доказів.

Тема 4. Процес доказування.

1. Поняття процесу доказування і його зміст.

2. Планування і його роль у доказуванні.

3. Презумпції та преюдиції в доказуванні.

4. Використання досягнень науки і техніки в процесуальному доказуванні.

5. Процесуальні гарантії в доказуванні.

Тема 5. Суб'єкти доказування та оцінка доказів.

1. Поняття суб'єктів доказування у кримінальному провадженні та їх класифікація.

2. Поняття і зміст оцінки доказів у кримінальному провадженні.

3. Внутрішнє переконання в оцінці доказів.

4. Особливості оцінки доказів в окремих стадіях кримінального процесу.

Тема 6. Показання у кримінальному провадженні.

1. Поняття і процес формування показань свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта.

2. Показання потерпілого: поняття “потерпілий”; предмет показань потерпілого; їх значення. Особливості оцінки показань потерпілого.

3. Показання підозрюваного і обвинуваченого: поняття “підозрюваний” і “обвинувачений”; предмет їх показань; види показань обвинуваченого.

4. Показання експерта у кримінальному провадженні. Показання з чужих слів.

Тема 7. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.

1. Підстави для призначення судової експертизи. Випадки обов'язкового призначення експертизи.

2. Процесуальний статус експерта; права, обов'язки, відповідальність.

3. Види судових експертиз: за галузями знань; первинна, повторна, додаткова; комісійна та комплексна.

4. Структура, зміст і види висновків експерта.

5. Допит експерта з приводу даного ним висновку. Особливості оцінки висновку експерта.

Тема 8. Речові докази у кримінальному провадженні.

1. Поняття “речові докази” та їх значення: зміст і форма речового доказу. Види речових доказів.

2. Одержання речових доказів та їх процесуальне закріплення (оформлення). Зберігання речових доказів.

3. Оцінка речових доказів. Вирішення питання про речові докази в разі закриття справи та у вироці суду.

Тема 9. Документи як джерело доказів у кримінальному провадженні.

1. Поняття і види документів. Вимоги, яким має відповідати документ як доказ у кримінальному провадженні.

2. Процесуальні гарантії повноти і достовірності протоколів як джерела доказів. Додатки до протоколів та їх доказове значення.

3. Інші документи як джерело доказів. Матеріали ОРЗ як документи.

4. Особливості оцінки документів як доказів у кримінальному провадженні.

5. Завдання для самостійної роботи

1st Проблеми доказування у сучасному кримінальному провадженні.

2nd Усунення причин і умов, які сприяли вчиненню кримінального правопорушення у доказуванні.

3rd Моральні засади доказування.

4th Сучасні напрями удосконалення доказування у кримінальному провадженні.

5th Застосування примусу під час проведення слідчих (розшукових) дій.

6th Отримання зразків для експертизи: порядок проведення та процесуальне оформлення.

7th Проникнення до житла чи іншого володіння особи до постановлення ухвали слідчого судді.

8th Допит свідка, потерпілого під час досудового розслідування в судовому засіданні.

9th Застосування запобіжного заходу у вигляді застави: історія розвитку та проблеми застосування.

10th Аналіз практики Європейського суду з прав людини щодо дотримання положень ст.6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

11th Міжнародні стандарти процедури затримання та взяття під варту.

12th Спрошене провадження щодо кримінальних проступків.

13th Фіксація перебігу судового засідання.

14th Судові дебати: історія та сучасність.

15th Кримінальне провадження, яке містить відомості, що становлять державну таємницю.

16th Кримінальне провадження на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні.

6. Засоби оцінювання

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Методи проведення поточного контролю під час навчальних занять визначаються кафедрою і здійснюються шляхом усного опитування студентів, проведення контрольних робіт, виконання завдань та вирішення задач із практичних проблем. Проміжний контроль здійснюється шляхом проведення модуля (модульний контроль). Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання шляхом проведення заліку. Форма проведення заліку – усна, письмова, тестова тощо – затверджує кафедра.

7. Розподіл балів, що присвоюється студентам

									Поточна успішність	Залік	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	50	50	100
6	6	6	6	5	6	5	5	5			

Оцінювання знань студента здійснюється за 100-бальною шкалою (для екзаменів і заліків).

максимальна кількість балів при оцінюванні знань студентів з дисципліни, яка завершується заліком, становить за поточну успішність 50 балів, на заліку – 50 балів;

при оформленні документів на залікову сесію використовується таблиця відповідності оцінювання знань студентів за різними системами.

Шкала оцінювання: Університету , національна та ECTS

<i>Оцінка в балах</i>	<i>Оцінка ECTS</i>	<i>Визначення</i>	<i>За національною шкалою</i>	
			<i>Екзаменаційна оцінка, оцінка з диференційованого заліку</i>	<i>Залік</i>
90 – 100	A	<i>Відмінно</i>	<i>Відмінно</i>	<i>Зараховано</i>
80-89	B	<i>Дуже добре</i>	<i>Добре</i>	
75-79	C	<i>Добре</i>		
66-74	D	<i>Задовільно</i>	<i>Задовільно</i>	
60-65	E	<i>Достатньо</i>		
30-59	FX	<i>Незадовільно (з можливістю повторного складання)</i>	<i>Незадовільно</i>	<i>Незараховано</i>
0-29	F	<i>Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)</i>		

90-100 балів (відмінно) – виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь на всі питання, що базуються на знанні нормативно-правових актів, судової практики та спеціальної літератури; проявив уміння застосування набути знання до конкретних практичних ситуацій та здібності аналізу джерел вивчення даного курсу.

80-89 балів (дуже добре) – виставляється студенту, який дав не цілком повну але правильну відповідь на всі питання, що базується на знанні нормативно-правових актів, судової практики та спеціальної літератури; проявив уміння застосувати набути знання до конкретних практичних ситуацій.

75-79 балів (добре) – виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь, але не на всі питання, або відповідь не базується на всіх складових джерелах вивчення. Тобто знав нормативно-правовий акт та судову практику але не знав інформації, що міститься у спеціальній літературі, чи інформації, яка міститься у інших джерелах. Однак у підсумку його відповідь повинна базуватись не менше, ніж на двох базових джерелах.

66-74 балів (задовільно) – виставляється студенту, який не дав вичерпної детальної відповіді на питання контрольних завдань і яка базується тільки на одному із рекомендованих джерел вивчення матеріалу.

60-65 балів (достатньо) – виставляється студенту, який не дав вичерпної (достатньої) відповіді на питання контрольних завдань та не може назвати джерела інформації навчальної дисципліни.

30-59 балів (незадовільно, з можливістю повторного складання) – виставляється студенту, який виявив прогалини в знаннях основного навчального матеріалу, допустив помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

0-29 балів (незадовільно, з обов'язковим повторним курсом) – виставляється студенту, який виявив значні прогалини в знаннях основного навчального матеріалу, допустив грубі помилки у виконанні передбачених програмою завдань, незнайомий з основною юридичною літературою з дисципліни.

8. Рекомендовані джерела:

1. Конституція України від 28 червня 1996р. Із змінами і доповненнями.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012р.
3. Кримінально-процесуальний кодекс України від 28 грудня 1960р. Із змінами і доповненнями.
4. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001р. Із змінами і доповненнями.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Із змінами і доповненнями.
6. Закон України від 18 листопада 2003 р. «Про телекомунікації». Із змінами і доповненнями.
7. Закон України від 18 лютого 1992 року „Про оперативно-розшукову діяльність”. Із змінами і доповненнями.
8. Закон України від 19 грудня 1992 р. „Про адвокатуру”. Із змінами і доповненнями.
9. Закон України від 2 вересня 1993 р. „Про нотаріат”. Із змінами і доповненнями.
10. Закон України від 23 грудня 1997р. „Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини”. Із змінами і доповненнями.
11. Закон України від 23 квітня 1991р. „Про свободу совісті та релігійні організації”. Із змінами і доповненнями.
12. Закон України від 25 лютого 1994р „Про судову експертизу”. Із змінами і доповненнями.
13. Закон України від 30 червня 1993 р. «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» Із змінами і доповненнями.
14. Закон України від 7 грудня 2004 р. „Про банки і банківську діяльність” Із змінами і доповненнями.
15. Закон України від 4 жовтня 2001 року «Про поштовий зв'язок». Із змінами і доповненнями.
16. Основи законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992р.. Із змінами і доповненнями.
17. Інструкція про порядок вилучення, обліку, зберігання та передачі речових доказів у кримінальних справах, цінностей та іншого майна органами дізнання, досудового слідства і суду, затверджена спільним Наказом Генеральної Прокуратури України, Державної податкової адміністрації України, Верховного Суду України, Міністерства Внутрішніх Справ України, Служби Безпеки України, Державної Судової Адміністрації України від 27 серпня 2010 року N 51/401/649/471/23/125
18. Інструкція про особливості здійснення судово-експертної діяльності атестованими судовими експертами, що не працюють у державних спеціалізованих експертних установах, затв. наказом Міністра юстиції України від 24 грудня 2003р. №170/5 Із змінами і доповненнями.
19. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз, затв. наказом Міністра юстиції України від 8 жовтня 1998р. №53/5. Із змінами і доповненнями.
20. Наказ Міністерства юстиції України від 8 жовтня 1998 року N 53/5 „Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних

досліджень”. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 3 листопада 1998 р. за N 705/3145. Із змінами і доповненнями.

21. Науково-методичні рекомендації з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень, затв. наказом Міністра юстиції України від 8 жовтня 1998р. №53/5. Із змінами і доповненнями.
22. Порядок обчислення розміру фактичних витрат закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування потерпілого від злочинного діяння та зарахування стягнених з винних осіб коштів до відповідного бюджету і їх використання, затверджений постановою Кабінету Міністрів від 16 липня 1993 р. Із змінами і доповненнями.
23. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 1 листопада 1996 р. № 9 “Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя”.
24. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 10 грудня 2004 року №17 «Про судову практику у справах про злочини та інші правопорушення проти довкілля».
25. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 11 лютого 2005 р. №2 „Про практику застосування судами України законодавства, що регулює повернення справ на додаткове розслідування”. Із змінами і доповненнями.
26. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 2 липня 2004 N13 „Про практику застосування судами законодавства, яким передбачені права потерпілих від злочинів”.
27. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. №5 «Про судову практику у справах про хабарництво».
28. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 3 «Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами».
29. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27 грудня 1985р. №11 „Про додержання судами України процесуального законодавства, яке регламентує судовий розгляд кримінальних справ”. Із змінами і доповненнями.
30. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 28 березня 2008р. №2 „Про деякі питання застосування судами України законодавства при дачі дозволів на тимчасове обмеження окремих конституційних прав і свобод людини і громадянина під час здійснення оперативно-розшукової діяльності, дізнання і досудового слідства”. Із змінами і доповненнями.
31. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 29 червня 1990р. №5 “Про виконання судами України законодавства і постанов пленуму Верховного суду України з питань судового розгляду кримінальних справ і постановлення вироку” Із змінами і доповненнями.
32. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 1997 р. № 8 "Про судову експертизу в кримінальних і цивільних справах". Із змінами і доповненнями.
33. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 1997р. №7 «Про посилення судового захисту прав і свобод людини і громадянина»
34. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 31 березня 1989 р. №3 «Про практику застосування судами України законодавства про відшкодування

матеріальної шкоди, заподіяної злочином, і стягнення безпідставно нажитого майна». Із змінами і доповненнями.

35. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 31 березня 1995р. №4 «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди». Із змінами і доповненнями
36. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. №10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».
37. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 липня 1995р. №11 „Про відшкодування витрат на стаціонарне лікування особи, яка потерпіла від злочину, та судових витрат”. Із змінами і доповненнями.

РЕКОМЕНДОВАНА СПЕЦІАЛЬНА ЛІТЕРАТУРА

І. До всіх (або більшості) тем

1. Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – 504с.
2. Артамонов Е.А. Основы теории доказательств в современном уголовном судопроизводстве. –М.: Юрлитинформ, 2010. – 168с.
3. Березина Л.В. Проблемы доказывания в российском уголовном процессе. – Саратов, саратовский юридический институт МВД России, 2005. – 184с.
4. Вапнярчук В.В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування: монографія. – Х.: Юрайт, 2017. – 408с.
5. Владимиров Л.Е. Учение об уголовных доказательствах. – Тула: Автограф, 2000. – 464с.
6. Вышинский А.Я. Теория судебных доказательств в советском праве. – М.: Госюриздат, 1950. – 308 с.
7. Гмирко В. П. Доказування в кримінальному процесі: діяльнісна парадигма. Теоретичний аналіз. Проблематизація. СМД-репрезентація : моногр. /Текст/ Валерій Петрович Гмирко. — Дніпропетровськ : Академія митної служби України, 2010. — 314 с.
8. Горский Г.Ф., Кокорев Л.Д., Элькин П.С. Проблемы доказательств в советском уголовном процессе. – Воронеж, 1978. – 303 с.
9. Грошев Ю.М., Стахівський С.М. Докази і доказування у кримінальному процесі: Науково-практичний посібник . – К., 2006 – 272с.
10. Карнеева Л.М. Доказательства и доказывание в уголовном процессе: Учебное пособие. – М.: УМЦ при МВД РФ, 1994. – 156 с.
11. Коваленко Є.Г. Наукові засади кримінально-процесуального доказування: монографія – Юрінком Інтер, 2011. – 448с.
12. Кокорев Л.Д., Кузнецова Н.П. Уголовный процесс: доказательства и доказывание. – Воронеж: ВГУ, 1995.
13. Костенко Р.В. Теоретические, законодательные и правоприменительные аспекты понятия уголовно-процессуальных доказательств. – Краснодар: Экоинвест, 2005. – 300с.
14. Лазарева В.А. Доказывание в уголовном процессе: учебно-практич. пособие. – М.: Высшее образование, 2009. – 344с.

15. Лобойко Л.М. Реформування кримінально-процесуального законодавства у частині регламентації окремих питань доказування // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – №2(4).
16. Михайловская И.Б. Настольная книга судьи по доказыванию в уголовном процессе. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2006. – 192с.
17. Михеенко М.М. Доказывание в советском уголовном судопроизводстве. – К., 1984. – 134 с.
18. Москалькова Т.Н. Этика уголовно-процессуального доказывания (стадия предварительного расследования). – М.: "Спартак", 1996. – 125 с.
19. Нор В.Т. Проблемы теории і практики судових доказів. – Львів, 1978. – 110 с.
20. Орлов Ю.К. Проблемы теории доказательств в уголовном процессе. – М.: Юристъ, 2009. – 175с.
21. Очередин В.Т. Доказательства в уголовном процессе: сущность, источники, способы собирания. – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2008. –248с.
22. Победкин А.В. Уголовно-процессуальное доказывание. – М.: Издательство «Юрлитинформ», 2009. – 416с.
23. Стахівський С.М. Теорія і практика кримінально-процесуального доказування. – К., 2005 – 272с.
24. Теория доказательств в советском уголовном процессе / Под ред. Н.В. Жогина. – М., 1973. – 735 с.
25. Теорія доказів: підручник для слухачів магістратури юридичних вузів / Антонов К. В., Сачко О. В., Тертишник В. М., Уваров В. Г./ За заг. ред. д.ю.н, професора В. М. Тертишника. – К.: Алерта, 2015. – 294 с.
26. Трусов А.И. Основы теории судебных доказательств. – М., 1980. – 176 с.
27. Фаткуллин Ф. Н. Общие проблемы процессуального доказывания. – Казань, 1976. – 206 с.
28. Шейфер С.А. Доказательства и доказывание по уголовным делам: проблемы теории и правового регулирования. – М.: Норма, 2008. – 240с.

II. До окремих тем

До теми 1. ДОКАЗОВЕ ПРАВО І ТЕОРІЯ ДОКАЗІВ ТА ДОКАЗУВАННЯ У СИСТЕМІ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА ТА НАУКИ ПРО НЬОГО. МЕТОДОЛОГІЧНА ОСНОВА ТЕОРІЇ ДОКАЗІВ. МЕТА ДОКАЗУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.

- 1st Александров А. С. "Похвала" теории формальных доказательств /А.С. Александров.//Правоведение. -2002. - № 4 (243). - С. 34 -47
- 2nd Александров А. С. О природе аргументации в уголовном процессе // Интернет-конференция "Юрислингвистика: судебная лингвистическая экспертиза, лингвоконфликтология..." 2012 – Режим доступа: http://konference.siberia-expert.com/publ/konferencija_2012/doklad_s_obsuzhdeniem_na_sajte/aleksandrova_s_o_prirode_argumentacii_v_ugolovnom_processe/5-1-0-97
- 3rd Александров А.С. Новая теория доказательств // Доклады и сообщения на конференции "Уголовная юстиция: связь времен". – 6-8 октября 2010 года. – Режим доступа: <http://www.iuaj.net/node/406>
- 4th Александров А.С., Никонов М.А. К основаниям теории доказательств в состязательном уголовном процессе // Вестник Волгоградской академии МВД России. 2013. № 2 (25). С. 68-77. Режим доступа: <http://www.iuaj.net/node/1475>

- 5th Александров, А. С. Критика концепции объективной истины в уголовном процессе /А.С. Александров. //Уголовный процесс. -2012. - № 6. - С. 66 – 73
- 6th Ахтирська Н. М. Поняття методології судового пізнання та витоки її формування // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 53. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України, 2011. –С.506-511.
- 7th Гмирко В. П. Продукт діяльності доказування в кримінальному процесі // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – №1(3).
- 8th Кухта А.А. Доказывание истины в уголовном процессе: автореф. дисс. на соиск. ученой степени докт. юрид. наук: специальность 12.00.09 – уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность / Андрей Андреевич Кухта. – Нижний Новгород, 2010. – 58с.
- 9th Лобойко Л.М. Реформування кримінально-процесуального законодавства у частині регламентації окремих питань доказування // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – №2(4).
- 10th Мотовиловкер Я.О. Установление истины в советском уголовном процессе. – Ярославль, 1974. – 71 с.
- 11th Нор В.Т. Істина у кримінальному судочинстві: ідея, догма права, реалізація // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2010. – №2.
- 12th Павлишин А. Вплив процесуальної форми на встановлення істини у кримінальних справах // Вісник прокуратури –2011. – №4. – С.75-82.
- 13th Павлишин А. А. Кримінально-процесуальна форма і встановлення істини / А. Павлишин // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: Матеріали XVII регіональної науково-практичної конференції. 3-4 лютого 2011р. м. Львів. – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2011. – С.364-368
- 14th Печников Г.А. Диалектические проблемы истины в уголовном процессе: Монография.- М.: Юристинформ, 2010. – 304 с.
- 15th Погорецький М. А. Ймовірність та достовірність у кримінально-процесуальному пізнанні // Держава та регіони. Серія: Право. – 2004.– №1.
- 16th Погорецький М. Теорія кримінального процесуального доказування: проблемні питання // Право України. – 2014. – №10. – С.12-23.
- 17th Прилуцький П.В. Концепція проблеми істини у кримінальному процесі України: Монографія. / П.В. Прилуцький. – Сміла, КВП, 2006. – 200с.
- 18th Сергєєва Д.Б. Співвідношення пізнання і доказування у кримінальному процесі // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2010. – №.4. – С.
- 19th Строгович М.С. Материальная истина и судебные доказательства в советском уголовном процессе. – М., 1955. – 384 с.
- 20th Халупенко Д. М. Співвідношення пізнання і доказування у кримінальному провадженні / Д. М. Халупенко // Вісник Академії адвокатури України. - 2014. - Т. 11, № 3. - С. 81-91. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vaau_2014_11_3_11.pdf.
- 21st Халупенко Д. М. Сутність пізнавальної діяльності слідчого й прокурора в досудовому розслідуванні / Д. М. Халупенко. // Часопис Академії адвокатури

України. - 2013. - № 3. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Chaau_2013_3_23.pdf

22nd Шумило М. Імовірність і вірогідність знання у кримінальному провадженні як передумова потреби об'єктивізації результатів доказування // Право України. – 2014. – №10. – С.44-51.

До теми 2. ПРЕДМЕТ ДОКАЗУВАННЯ ТА ЙОГО МЕЖІ.

Основна

1. Баганець О. В. Поняття й значення предмета доказування у кримінальних провадженнях про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою / О. В. Баганець // Форум права. - 2015. - № 1. - С. 18–23. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2015_1_5.pdf.
2. Вапнярчук В. Загальна характеристика предмета кримінально-процесуального доказування / В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. - 2013. - № 3. - С. 238-248. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/varpu_2013_3_31.pdf
3. Гловюк І. Окремі аспекти доказування при застосуванні засобів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею // Право України. – 2014. – №10. – С.97-103.
4. Гончаренко В.Г. Предмет доказування в кримінальному судочинстві // Вісник Академії адвокатури України. – 2011. – №1(20). – С.120-122.
5. Канюка В.Є. До питання про предмет доказування у кримінальному судочинстві // Митна справа. – 2012. – №1(79), частина 2, книга 2. – С.97-102.
6. Кокошко М. Предмет доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2016. – № 2. – Ч. 2. – С. 10–18 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.chasopysnapu.gp.gov.ua/chasopys/ua/pdf/10-2016/02/kokoshko.pdf>
7. Крикунов О.В. Предмет доказування у кримінальному процесі крізь призму судового та доктринального тлумачення // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 50. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України. – С.523-529.
8. Лань О. Ю. Обставини, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні щодо неповнолітніх / О. Ю. Лань // Форум права. - 2014. - № 4. - С. 204–209. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2014_4_37.pdf.
9. Лань О. Ю. Предмет доказування захисника в кримінальному провадженні / О. Ю. Лань // Юрист України. - 2014. - № 4. - С. 117-121 . - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2014_4_19.pdf.
10. Леоненко І.В. Характеристика предмету доказування при закритті кримінального провадження на підставах, передбачених особливою частиною КК України // Часопис академії адвокатури України. Електронне фахове видання. – 2013. – №1(18) <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/Chaau/2013-1/content.html>
11. Павлишин А. Визначення предмету і меж доказування за новим КПК України // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: Матеріали ХХ звітної науково-практичної конференції. 6-7 лютого 2014р. м. Львів. – Львів:

Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2014. – 428с. – С.401-405.

12. Попелюшко В. О. Предмет захисту та його доказування в кримінальній справі. — Київ: Прецедент, 2005. – 232с.
13. Попелюшко В.О. Предмет доказування в кримінальному процесі (кримінально-процесуальні та кримінально-правові аспекти). — Острог: Видав-во НУ «Острозька академія», 2001. – 196с.

До теми 3. ПОНЯТТЯ, ВЛАСТИВОСТІ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ДОКАЗІВ

1. Александров А.С. От информационной к когнитивной трактовке доказательств в уголовном процессе // Воронежские криминалистические чтения: сб. науч. трудов. Вып. 13 / под ред. О.Я. Баева. Воронежский государственный университет. Воронеж: Издательство Воронежского государственного университета. - 2011. - С.11-20. - Режим доступа: http://www.law.vsu.ru/science/publications/pdf/vrn_crime2011_13.pdf
2. Баулін О. Поняття доказів у кримінальному процесі / О. Баулін // Вісник Національної академії прокуратури України. - 2017. - № 1. - С. 75–81. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2017_1_13
3. Вапнярчук В. В. Допустимість доказів (доказування) в практиці Європейського Суду / В. В. Вапнярчук // Публічне право. - 2015. - № 2. - С. 177-183. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/pp_2015_2_25.pdf.
4. Вапнярчук В. В. Правові наслідки порушення процесуальної форми збирання доказів у кримінальному провадженні / В. В. Вапнярчук // Публічне право. - 2015. - № 3. - С. 201-210. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2015_3_27
5. Гмирко В. Кримінально-судові докази: юридичне поняття чи дефініція // Право України. – 2014. – №10. – С.26-33.
6. Гмирко В. Легальне визначення «загального» поняття доказів: чи зберігати у новому КПК // Право України. – 2003. – № 11. – С.101-106.
7. Гмирко В. П. Категорія – факт в доказуванні в кримінальному процесі: спроба критичного осмислення // зб. наук. праць / В. П. Гмирко. – Національна академія СБУ, 2011. – № 39. – С.130
8. Гмырко В.П., Зинченко И.А. Парадоксы доказательственного права // Библиотека криминалиста. Научный журнал. – 2014. - № 2. – С.9-17. - Режим доступа: <http://www.iuaj.net/node/1565>
9. Зинченко И.А. Регламентация статуса источников доказательств в уголовно-процессуальном законодательстве // Вестник Калининградского филиала Санкт-Петербургского университета МВД России. – 2014. – № 2. – С. 67 - 70. - Режим доступа: <http://www.iuaj.net/node/1599>
10. Івасюк І. Г. Значення похідних доказів для кримінально-процесуального доказування: питання теорії та практики / І. Г. Івасюк // Актуальні проблеми держави і права. - 2013. - Вип. 70. - С. 256-262. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2013_70_41
11. Кипнис Н.М. Допустимость доказательств в уголовном судопроизводстве. М., “Юристъ”, 1995. – 128 с.

12. Кучинська О.П., Шаркова А. Недопустимість доказів, зібраних під час затримання підозрюваного уповноваженою службовою особою: деякі проблемні аспекти // Право України. – 2014. – №10. – С.75-81.
13. Лобойко Л. Співвідношення даних досудового розслідування і доказів // Право України. – 2014. – №10. – С.82-87.
14. Лобойко Л.М. Реформування кримінально-процесуального законодавства у частині регламентації окремих питань доказування // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – №2(4). // <http://lj.oa.edu.ua/articles/2011/n2/11llmopd.pdf>
15. Лукашевич В. Г. Докази та доказування в кримінально-процесуальному та криміналістичному вимірі / В. Г. Лукашевич // Держава та регіони. Серія : Право. - 2016. - № 1. - С. 74-79. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drp_2016_1_16
16. Маланчук П. М. Вимоги до доказів у міжнародному кримінальному праві та кримінально-процесуальному праві України: компаративіський аспект // Право і суспільство : наук. журн. – 2015. №4(4) - С. 181-186.
17. Маланюк А., Павлишин А. Тенденції розвитку сучасної теорії доказів у кримінальному процесі // Вісник прокуратури. – 2015. – №3. – С.56-64.
18. Нор В.Т., Багрій М.В. Використання непрямих доказів у кримінальному судочинстві України: Монографія. – Тернопіль: Пол-Інвест, 2011. – 206с.
19. Острійчук О.П. Поняття та система процесуальних джерел доказів у контексті реформування процесу доказування у кримінальному процесі // Форум права. Електронне наукове фахове видання. – 2013. – №1 – С.745-750. Електрон ресурс <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2013-1/13oovvkr.pdf>
20. Павлишин А. Визнання доказів недопустимими за КПК України 2012р. // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – С. 123-128.
21. Павлишин А. Вплив кримінально-процесуальної форми на визначення системи джерел доказів // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: Матеріали XVI регіональної науково-практичної конференції. 8-9 лютого 2010р. м. Львів. – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2010. – С.404-406.
22. Павлишин А. Наслідки порушення правил допустимості доказів // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: Матеріали XII регіональної науково-практичної конференції. 9-10 лютого 2006р. м. Львів. – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2006. – С.445-447.
23. Павлишин А. Окремі питання допустимості доказів за Кримінальним процесуальним кодексом України 2012р. // Вісник Львівського університету. Серія юридична. – Львів, 2014. – Вип.59. – С.356-364.
24. Павлишин А. А. Тенденції розвитку сучасного доказового права і теорії доказів в частині визначення поняття доказів / А. А. Павлишин // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні : матеріали XXI звітної науково-практичної конференції, 12–13 лютого 2015 р., м. Львів у 2 ч. – Ч2. – Львів : Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2015. – С.253-258

25. Панова А. В. Еволюція поняття "допустимість доказів" у кримінальній процесуальній доктрині та законодавстві України / А. В. Панова // Проблеми законності. - 2014. - Вип. 126. - С. 176-184. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pz_2014_126_24
26. Панова А.В. Визнання доказів недопустимими у кримінальному провадженні: монографія / А.В. Панова. – Харків: Право, 2017. – 256с.
27. Погорецький М. Про співвідношення джерел фактичних даних і джерел доказів у кримінальному процесі // Право України. – 2009. – №1. – С.80.
28. Погорецький М.А. Докази у кримінальному процесі: проблемні питання // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – №1(3).
29. Прилуцький П. Поняття доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві України // Право України. – 2014. – №10. – С.36-43.
30. Рожнова В. В. Недопустимість доказів у кримінальному провадженні / В. В. Рожнова // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ . - 2013. - № 1. - С. 301-306. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/aymvs_2013_1_53.pdf
31. Ряшко О. В. Значення та використання обвинувальних і виправдувальних доказів у кримінальному процесі / О. В. Ряшко // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. серія юридична. - 2014. - Вип. 2. - С. 367-373. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Nvlduvs_2014_2_40.pdf.
32. Сергєєва Д.Б. Допустимість доказів в теорії та КПК 2012 року // Вісник кримінального судочинства. – 2015р. - №3 (частина 1). – С.80-87.
33. Сергєєва Д. Б. Проблеми визначення достовірності доказу як його властивості за новим кримінальним процесуальним кодексом України / Д. Б. Сергєєва // Юрист України . - 2013. - № 4. - С. 106-111. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2013_4_18.pdf
34. Сичевський В. В. Актуальні питання належності доказів у кримінальному провадженні. / Європейські перспективи. – 2015. – № 4. – 204-59.
35. Степанов О.С. Належність та допустимість доказів у кримінальному процесі України // Автореф. Дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09. – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза. – Київ, 2007. - 19с.
36. Стоянов М.М. Властивості доказів у кримінальному процесі України // Автореф. дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. – Одеса, 2010. – 20с.
37. Тарасенко Д. І. Доказ як результат суб'єктивного сприйняття інформації. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право. - 2014. - Випуск 29. –Т.2 - С. 196-200.
38. Тютюнник В. В. Окремі питання оцінки недопустимості доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини [Електронний ресурс] / В. В. Тютюнник // Форум права . - 2014. - № 1. - С. 490–496. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2014_1_86.pdf
39. Тютюнник В. В. Вплив практики європейського суду з прав людини на розвиток інституту допустимості доказів у кримінальному процесі України [Електронний

- ресурс] / В. В. Тютюнник // Юрист України . - 2013. - № 3. - С. 82-87. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2013_3_15.pdf
40. Тютюнник В. В. Окремі питання визнання доказів недопустимими в кримінальному провадженні [Електронний ресурс] / В. В. Тютюнник // Актуальні проблеми права: теорія і практика . - 2013. - № 27. - С. 526-534. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/app_2013_27_71.pdf
 41. Шевчишен Артем Вікторович. Допустимість доказів у кримінальному процесі України та США (порівняльно-правовий аналіз) // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2010. – №.3. – С.166.
 42. Штурмак О. Забезпечення прав людини як невід'ємна умова допустимості доказів у кримінальному судочинстві України // Право України. – 2009. – №7. – С.125.
 43. Шумило М. Є. Досудові і судові докази у КПК України / М. Є. Шумило // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ.- 2013. - № 1. -С.82-86. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/aymvs_2013_1_16.pdf
 44. Шумило М. Є. Поняття "докази" у Кримінальному процесуальному кодексі України: спроба критичного переосмислення ідеології нормативної моделі / М. Є. Шумило // Вісник Верховного Суду України. - 2013. - № 2. - С. 40-48. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vvsu_2013_2_10.pdf.
 45. Шумило М. Є. Поняття доказів у кримінальному процесі: пролегомени до розуміння «неволевого» феномену доказового права // Вісник кримінального судочинства. – 2015р. - №3 (частина 1). – С.95-104.
 46. Шумило М. Правова позиція як засіб діяльності доказування у Кримінальному процесі / М. Шумило, В. П. Гмирко // Право України : Респ.юрид. журнал . – 2011 . – №9 . – С. 238-246.
 47. Шумило М.Є. Гносеологічна і процесуальна природа доказів у Кримінальному процесуальному кодексі України / М. Є. Шумило // Актуальні питання кримінального процесуального законодавства України (Київ, 26 квітня 2013 року): збірник матеріалів міжвузівської наукової конференції / Національна академія прокуратури України. – К.: Алерта, 2013. – С.13-27.
 48. Шумило М.Є., Тугарова О.К. Непрямі докази в кримінальному процесі України. – Х.:СПДФО Бровін О.В., 2012. – 206с.

До теми 4. ПРОЦЕС ДОКАЗУВАННЯ

1. Аленін Ю. П., Шилін Д. В. Щодо питання про правову природу преюдиції у кримінальному процесі. // Наукові праці Національного університету "Одеська юридична академія" 2015- Т.15.- С. 105-111.
2. Бережний О.І. Преюдиціальність судових рішень у кримінальних справах. – Харків; 2004. – 176с.
3. Берназ В.Д. Структура доказування у кримінальному провадженні за новим КПК України // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – С.11-17.

4. Бобечко Н.Р. Доказування у стадіях апеляційного та касаційного провадження за КПК України: навч. посіб. / Н.Р. Бобечко, за ред. проф. В.Т.Нора. – Тернопіль: Підручники та посібники, 2014. – С.6-67.
5. Вапнярчук В. Суб'єктивна сторона кримінально-процесуального доказування / В. Вапнярчук // Вісник Академії правових наук України . – 2012 . – N1 . – С.217-223.
6. Вапнярчук В. В. Загальна характеристика правових презумпцій та їх значення для кримінального процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Юрист України . - 2013. - № 3. - С. 62-68. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2013_3_12.pdf
7. Вапнярчук В. В. Об'єкт кримінально-процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Актуальні проблеми права: теорія і практика. - 2013. - № 27. - С. 125-132. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/app_2013_27_18
8. Вапнярчук В. В. Сутність преюдиціальних фактів та їх значення для кримінально- процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Публічне право. - 2013. - № 4. - С. 135-142. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/pp_2013_4_19.pdf.
9. Вапнярчук В. Поняття кримінально-процесуального доказування / В. Вапнярчук // Вісник Академії правових наук України . – 2011 . – N4 . – С.193-201.
10. Вапнярчук В. Стандарт кримінального процесуального доказування / В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. - 2015. - № 1. - С. 100-112. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vapny_2015_1_13
11. Гаргат-Українчук О.М. Поняття, ознаки, значення правових презумпцій у кримінальному процесі України // Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 45. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України. – С.446-451.
12. Гловюк І. В. Презумпції й тягар доказування у розгляді слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження / І. В. Гловюк // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ . - 2013. - № 2. - С. 84-89. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/aymvs_2013_2_17.pdf.
13. Гловюк І.В. Подання сторонами доказів у судовому розгляді: проблемні питання // Вісник кримінального судочинства. – 2015р. - №3 (частина 1). – С.28-33.
14. Гмирко В. Функціональне місце «Перетворювальний процес» діяльності доказування в кримінальному процесі // Вісник Львівського університету. Серія юридична. – 2012. – Випуск 56. – С. 434–443
15. Гмирко В.П. Стандарти доказаності: спроба прагматичного погляду // Питання боротьби зі злочинністю. Збірник наукових праць. – 2012. Вип.23. – С.168-179.
16. Гринюк В. О. Реалізація змагальності сторін щодо отримання доказів під час досудового розслідування / В. О. Гринюк // Вісник кримінального судочинства. - 2015. - № 2. - С. 23-30. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vkc_2015_2_4.pdf.
17. Деєв М.В. Кримінально-процесуальне доказування як різновид процесу пізнання / М.В. Деєв // Вісник Чернівецького факультету Національного університету "Одеська юридична академія". - 2015. - Вип. 4. - С. 314-323. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vchfo_2015_4_32

18. Іщенко В. Способи збирання доказів у кримінальному процесі України // Право України -2000. - № 10. – с. 75-78.
19. Капліна О., Дроздов О. Актуальні проблеми використання в доказуванні матеріалів оперативно-розшукової діяльності // Вісник національної академії прокуратури України. – 2010. – №4. – С.70-76.
20. Коваленко І. Поняття і значення кримінально-процесуального доказування // Право України. – 2010. – №1. – С.230-235.
21. Ковальчук С. О. Поняття, ознаки і види правових презумпцій, які діють у кримінальному провадженні / С. О. Ковальчук // Вісник Чернівецького факультету Національного університету "Одеська юридична академія". - 2013. - Вип. 1. - С. 222-233. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vchfo_2013_1_24.pdf.
22. Комісарчук Ю.А., Сорока С.О. Поняття, зміст і способи перевірки доказів у кримінально-процесуальному доказуванні // Митна справа. – 2012. – №2(80), частина 2, книга 2. – С.232-237.
23. Коновалова В.Е. Версия: концепция и функции в судопроизводстве. – Харьков: Консум, 2000. – 176с.
24. Крушинський С.А. Проблеми визначення подання доказів як інституту кримінального процесуального права // Форум права. Електронне наукове фахове видання. – 2013. – №1 – С.532-536. Електрон ресурс <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2013-1/13ксакpp.pdf>
25. Лапта С.П. Цілі використання доказів під час розслідування злочинів // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – №1 (52). – 2011. http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/VKhnuvs/2011_52/52/23.pdf
26. Лекція професора О.Капліної : «Кримінально-процесуальне доказування та його суб'єкти» // Право України. – 2014. – №10. – С.136-147.
27. Ляш А.О. Збирання доказів та їх процесуальних джерел за новим КПК України // Митна справа. – 2013. – №1(85), частина 2, книга 2. – С.46-53.
28. Макаренко Є. І. Чи є доказом факт затримання підозрюваного у вчиненні злочину / Є. І. Макаренко // Право і суспільство. - 2014. - № 6.2. - С. 177-183. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Pis_2014_6.2_32.pdf.
29. Павлишин А.А., Слюсарчук Х.Р. Стандарти доказування у кримінальному провадженні. – Львів,: Видавництво ТзОВ «Колір ПРО», 2018. – 292с.
30. Погорецький М., Сергєєва Д. Матеріали оперативно-розшукової діяльності і кримінально-процесуальні доказ: поняття та співвідношення // Вісник національної академії прокуратури України. – 2011. – №1. – С.45-51.
31. Погорецький М.А. Доказування у кримінальному процесі: поняття, зміст, структура // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – С.17-21.

32. Погорецький М.А. Нова концепція кримінального процесуального доказування // Вісник кримінального судочинства. – 2015р. - №3 (частина 1). – С.63-79.
33. Погорецький М.А. Функціональне призначення оперативно-розшукової діяльності у кримінальному процесі: Монографія. – Х.: Арсіс, ЛТД, 2007. – 576с.
34. Подобний О. О. Співвідношення документування й доказування / О. О. Подобний // Вісник кримінального судочинства. - 2015. - № 2. - С. 64-68. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vkc_2015_2_10.pdf.
35. Солоніна О. П. Правові презумпції у кримінально-процесуальному доказуванні [Текст] : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Солоніна Олексій Петрович ; Нац. акад. внутр. справ. - К., 2012. - 16 с.
36. Толочко О. Критерії визначення стандарту доказування вини поза розумним сумнівом у кримінальному провадженні / О. Толочко // Вісник Національної академії прокуратури України. - 2015. - № 4. - С. 5-10. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnaru_2015_4_3
37. Шилін Д. В. Принцип вільного оцінювання доказів та преюдиціальність / Д. В. Шилін // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ . - 2013. - № 2. - С. 238-243. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/aymvs_2013_2_44.pdf.

До теми 5. СУБ'ЄКТИ ДОКАЗУВАННЯ ТА ОЦІНКА ДОКАЗІВ

1. Безносюк А. М. Доведеність поза розумним сумнівом та достовірність як стандарти доказування у кримінальному процесі України / А. М. Безносюк // Судова апеляція. - 2014. - № 3. - С. 23-28. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Suar_2014_3_5.pdf.
2. Білоусов О.І. Оцінка окремих джерел доказів у кримінальному судочинстві: Посібник для слідчих і суддів. – К.,1996.
3. Бобечко Н. Р. Оцінка доказів судом апеляційної інстанції у кримінальному провадженні / Н. Р. Бобечко. // Часопис Академії адвокатури України . - 2013. - № 3. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Chaau_2013_3_3.pdf
4. Бобечко Н.Р. Доказування у стадіях апеляційного та касаційного провадження за КПК України: навч. посіб. / Н.Р. Бобечко, за ред. проф. В.Т.Нора. – Тернопіль: Підручники та посібники, 2014. – С.68-116..
5. Вапнярчук В. В. Сутність, зміст та механізм формування внутрішнього переконання як результату оцінки доказування / В. В. Вапнярчук // Юрист України. - 2014. - № 4. - С. 103-110. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2014_4_17.pdf.
6. Вапнярчук В. Суб'єкти кримінального процесуального доказування / В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України . - 2014. - № 1. - С. 160-168. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/varny_2014_1_18.pdf
7. Вапнярчук В. Сутність категорії "тягар доказування" у кримінальному провадженні України / В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. - 2014. - № 2. - С. 145-155. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/varny_2014_2_16.pdf.
8. Гловюк І. В. Доказування при розгляді слідчим суддею клопотання про застосування тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом // Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, том 1028, серія: "ПРАВО", випуск 12, 2012 – С.339-342

9. Гловюк І. В. Слідчий суддя у кримінально-процесуальному доказуванні / І. В. Гловюк. // Часопис Академії адвокатури України . - 2013. - № 3. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Chaau_2013_3_8.pdf
10. Гловюк І. В. Участь потерпілого у кримінально-процесуальному доказуванні: деякі питання / І. В. Гловюк // Вісник Чернівецького факультету Національного університету "Одеська юридична академія". - 2014. - Вип. 1. - С. 135-145. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vchfo_2014_1_15.pdf.
11. Гмирко В. П. Засада належної процедури головного доказового провадження як елемент способу діяльності доказування у кримінальному процесі // Вісник Академії митної служби України : наук. зб.- Д.. Серія, Право. – 2012. – №2 - С. 46-52.
12. Гмирко В. П. Об'єктивізм як технологічна засада способу доказування в кримінальному процесі. // Вісник Академії митної служби України : наук. зб.- Д.. Серія, Право. – 2012. – №1 - С. 104-111.
13. Гринюк В. О. Реалізація змагальності сторін щодо отримання доказів під час досудового розслідування / В. О. Гринюк // Вісник кримінального судочинства. - 2015. - № 2. - С. 23-30. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vkc_2015_2_4.pdf.
14. Грошевой Ю.М. Проблемы формирования судейского убеждения в уголовном судопроизводстве. – Харьков, 1975. – 144 с.
15. Гумін О.М. Діяльність захисника в ході збирання та дослідження доказів у кримінальному провадженні // Митна справа – 2013 – №2(86) частина 2, книга 1. – С.81-87.
16. Давиденко С. В. Потерпілий як суб'єкт кримінально-процесуального доказування [Текст]: монографія / С. В. Давиденко; за наук.ред. Ю. М. Грошевий; НЮАУ ім. Ярослава Мудрого. — Х.: ФІНН, 2008. — 296 с.
17. Давиденко С.В. Співвідношення в кримінально-процесуальній діяльності потерпілого понять «обов'язок доказування» та «тягар доказування» // Форум права. Електронне наукове фахове видання. – 2012. – №4 – С.283-291. Електрон ресурс <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2012-4/index.htm>
18. Захаров Д. О. Активність суду в процесі дослідження обставин справи як складова принципу змагальності у кримінальному судочинстві // Ученые записки Таврического национального университета им. В.И.Вернадского. Серия «Юридические науки». Том 25(64). – 2012.- №1. – С.193-198.
19. Захаров Д. О., Руденко А.В. Роль суду в формуванні доказової бази у кримінальному провадженні // Ученые записки Таврического национального университета им. В.И.Вернадского. Серия «Юридические науки». Том 25(64). – 2012.- №2. – С.199-204
20. Каз Ц.М. Субъекты доказывания. – М., 1971. – 68 с.
21. Комісарчук Ю.А. Особливості визначення поняття і змісту оцінки доказів // Митна справа. – 2012. – №1(79), частина 2, книга 2. – С.40-45.
22. Ляш А. О. Оцінка доказів та їх процесуальних джерел за новим КПК України / А. О. Ляш // Адвокат. - 2013. - № 3. - С. 11-14.
23. Ляш А.О., Благодир В.С. Захисник як суб'єкт доказування в судових стадіях кримінального процесу // Адвокат. – 2012. – №10. – С.19-21.
24. Меринов Е. Правомерна ли активность суда в решении вопросов о допустимости доказательств? // Законность. -2006. - №3. - С.35.
25. Мухин И.И. Важнейшие проблемы оценки судебных доказательств в уголовном и гражданском судопроизводстве. – М., 1974. – 108 с.

26. Навроцька В. Тягар доказування у кримінальному процесі: необхідність перегляду традиційного підходу // Вісник Львівського університету. – Серія юридична. – 2013. – Випуск 58. – С.322–327.
27. Орлик Д. Прокурор як суб'єкт збирання доказів / Д. Орлик // Часопис цивільного і кримінального судочинства. - 2014. - № 4. - С. 107-112. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Chcks_2014_4_10.pdf.
28. Павлишин А. Перевірка судом допустимості доказів у кримінальних справах // Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: Матеріали XIII регіональної науково-практичної конференції. 8-9 лютого 2007р. м. Львів. – Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2007. – С.564-566.
29. Павлишин А.А., Слюсарчук Х.Р. Стандарти доказування у кримінальному провадженні. – Львів,: Видавництво ТзОВ «Колір ПРО», 2018. – 292с.
30. Попелюшко В. О. Предмет захисту та його доказування в кримінальній справі. — Київ: Прецедент, 2005. – 232с.
31. Прилуцький П. Роль і місце учасників кримінального судочинства при встановленні істини у справі // Право України. – 2003 -№ 10. – С.36-40.
32. Рабінович П., Ратушна Б. Європейські стандарти належного доказування у кримінальному судочинстві та стан дотримання їх в Україні // Право України. – 2014. – №10. – С.53-69.
33. Резник Г.М. Внутреннее убеждение при оценке доказательств. – М., 1977. – 118с.
34. Рибалка О.В. Суб'єкти кримінально-процесуального доказування Автореф. дис.. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09. – Київ, 2010.- 22с.
35. Сергеева Д. Б. Поняття та сутність достовірності доказу як його властивості / Д. Б. Сергеева // Юрист України. - 2014. - № 1. - С. 89-95. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2014_1_14.pdf
36. Сергеева Д. Б. Проблеми визначення достовірності доказу як його властивості за новим кримінальним процесуальним кодексом України / Д. Б. Сергеева // Юрист України. - 2013. - № 4. - С. 106-111. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2013_4_18.pdf
37. Смирнов А.В. Презумпции и распределение бремени доказывания в уголовном процессе // Государство и право. – 2008. – №1. – С.60-68.
38. Смуригін О. Оцінка доказів як елемент процесу доказування // Вісник прокуратури. – 2008. – №1. – С.44-49.
39. Смуригін О.О. Проблеми з оцінкою доказів у судовому засіданні // Вісник Верховного Суду України. – 2010. – №10. – С.36-40. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vvsu_2010_10_8.pdf
40. Тлепова М. І. Проблемні питання участі потерпілого у доказуванні / М. І. Тлепова // Юрист України. - 2014. - № 4. - С. 130-135. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2014_4_21.pdf.
41. Трофименко В. М. Особливості участі захисника в доказуванні в кримінальному провадженні: деякі теоретико-прикладні аспекти // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право. - 2015. - Випуск 33. –Т.2 - С. 165-168.
42. Ульянова Л.Т. Оценка доказательств судом первой инстанции. – М.: 1959. – 308с.

43. Черненко А. П. Роль суду в процесі доказування під час кримінального провадження / А. П. Черненко, А. Г. Шиян // Право і суспільство. - 2015. - № 1. - С. 268-272. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Pis_2015_1_47.pdf.
44. Шульга А. О. Питання процесуальної участі в доказуванні сторони захисту та особи потерпілого / А. О. Шульга // Форум права. - 2015. - № 2. - С. 198–202. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2015_2_35.pdf.
45. Щербак І.А., Зубатенко А.В. Щодо використання у кримінальному процесуальному доказуванні результатів приватної детективної діяльності за законодавством України // Форум права. Електронне наукове фахове видання. – 2012. – №4 – С.1092-1096. Електрон ресурс <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2012-4/index.htm>
46. Яновська О. Правова позиція захисту в кримінальному провадженні: шляхи відстоювання у процесі доказування // Право України. – 2014. – №10. – С.124-132.

До теми 6. ПОКАЗАННЯ ОСІБ ЯК ДОКАЗ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

1. Безносюк М.А., Сизоненко А.С. Поняття та зміст достовірності показань підозрюваного та обвинуваченого // Митна справа. – 2012. – №1(79), частина 2, книга 2. – С.122-127.
2. Васильков Д.С. Актуальні проблеми пояснення у кримінальному процесі України // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія юридичні науки. – 2016р. - Випуск 2. - Том 3.– С.59-63
3. Григорчук Є. В. Поняття процесуального інтересу та правової позиції свідка у кримінальному судочинстві України / Є. В. Григорчук // Наука і правоохорона. - 2013. - № 4. - С. 59-64. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Nip_2013_4_12.pdf.
4. Король В.В., Садова Т.В. Показання з чужих слів як джерело доказів у кримінальному провадженні // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – С.327-331.
5. Кузмічов В.С., Юсупов В.В. Алібі у розкритті злочинів. – К.: КНТ, 2007. – 264с.
6. Кучинська О. П. Процесуальний статус свідків: деякі особливості за новим КПК України / О. П. Кучинська // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ . - 2013. - № 1. - С. 295-300. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/aymvs_2013_1_52.pdf
7. Нор В.Т. Свідок у кримінальному процесі України: коло осіб, предмет показань та свідоцький імунітет // Вісник Львівського університету. Серія юридична. – Львів, 2002. – Вип.37. – С.491 – 498.
8. Острійчук О. П. Показання обвинуваченого як окремий вид процесуального джерела доказів у кримінальному провадженні / О. П. Острійчук // Актуальні проблеми держави і права. - 2013. - Вип. 70. - С. 321-327. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2013_70_51
9. Стахівський С.М. Показання свідка як джерело доказів у кримінальному процесі. – К.:Олан, 2001. – 96с.
10. Уваров В. Г. Забезпечення обов'язкового (абсолютного) імунітету свідка за новим КПК України. // Європейські перспективи. – 2015. – № 4. – С. 49-53.

11. Удалова Л. Д. Свідоцький імунітет за новим КПК України / Л. Д. Удалова // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ . - 2013. - № 1. - С. 284-288. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/aymvs_2013_1_50.pdf
12. Фастовець В. Співвідношення понять "показання" та "пояснення" у Кримінальному процесуальному кодексі України / В. Фастовець // Вісник Національної академії прокуратури України . - 2014. - № 2. - С. 79-85. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnapu_2014_2_15.pdf
13. Федорів І. Я. Показання як джерело доказів у кримінальному провадженні / І. Я. Федорів // Право і суспільство. - 2014. - № 4. - С. 301-307. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Pis_2014_4_52.pdf.
14. Хижна О. Р. Показання підозрюваного, обвинуваченого як джерела доказів у кримінальному провадженні // Право і суспільство : наук. журн. – 2015. №4(3) - С. 207-212.
15. Чурікова О.В., Гаврилюк Л.В. Проблемні питання визначення переліку осіб, які не можуть бути допитані як свідки за новим кримінальним процесуальним кодексом України // Митна справа. – 2013. – №2(86), частина 2, книга 1. – С.124-128.
16. Шило О. Г. Загальна характеристика показань як процесуального джерела доказів у кримінальному провадженні / О. Г. Шило // Вісник кримінального судочинства. - 2015. - № 1. - С. 151-156. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vks_2015_1_21.pdf.
17. Шило О. Особливості правового регулювання використання показань у доказуванні в кримінальному провадженні // Право України. – 2014. – №10. – С.89-96.

До теми 7. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ДЖЕРЕЛО ДОКАЗУ

- Андрушко П. П. Науковий висновок фахівця у кримінальному провадженні: юридична природа і правове значення / П. П. Андрушко // Бюлетень Міністерства юстиції України. - 2014. - № 5. - С. 125-134. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/bmju_2014_5_33.pdf.
- Анохін А.М. Про допустимість ймовірного висновку при встановленні обставин предмета доказування у кримінальному провадженні про дорожньо-транспортні пригоди // Митна справа. – 2013. – №1(85), частина 2, книга 1. – С.121-126.
- Афонін Д.С. Деякі особливості використання використання некатегоричних висновків експерта в якості доказів // Порівняльно-аналітичне право. -2014.-№ 3 - С.191-193.
- Басай В.Д. Допустимість висновків експерта, складених зарубіжними фахівцями або судово-експертними установами зарубіжних держав // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – С.354-355.
- Бідняк Г. С. Структура і зміст висновку експерта та його місце в системі доказів у провадженнях про шахрайства.// Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. - С. 268-274.
- Данько Н.В. Залучення зарубіжних фахівців до проведення судових експертиз у кримінальному провадженні // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції

(27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – С.388-394.

- Дячук Василь Іванович. Спеціальні знання у кримінально-процесуальній діяльності // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2011. – №4. – С.202.
- Марчак В.Я. «Консультації та роз'яснення спеціаліста» як новела в кримінальному процесуальному законодавстві України // Митна справа. – 2013. – №2(86), частина 2, книга 1. – С.100-105.
- Панько Н. А. Доказове значення висновку експерта: практичний аспект / Н. А. Панько // Право і суспільство. - 2014. - № 1. - С. 260-265. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Pis_2014_1_50.pdf.
- Ревака Віктор. Використання спеціальних знань у діяльності органів слідства та дізнання // Вісник прокуратури. – 2010. – №3. – С.34.
- Ревака Віктор. Правова експертиза в кримінальному судочинстві // Вісник прокуратури. – 2008. – №10. – С.88.
- Степанюк Р. Л. Співвідношення правових і спеціальних знань у кримінальному провадженні / Р. Л. Степанюк, С. П. Лапта // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія : Право. - 2013. - № 1082, вип. 16. - С. 196-199. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/VKhIPR_2013_1082_16_50.pdf.
- Ціркаль В. Перевірка та оцінка акта експертизи на досудовому слідстві і у суді // Право України. – 2005. – №8. – С.60
- Юнацький О. В. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів / О. В. Юнацький // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. - 2015. - № 1. - С. 483-490. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2015_1_67

До теми 8. РЕЧОВІ ДОКАЗИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

1. Варфоломеева Т.В. Производные вещественные доказательства. – М.: Юрид. лит. – 1980. – 48 с.
2. Гонгало С. Й. Про співвідношення документів-доказів та речових доказів [Текст] / С. Й. Гонгало // Зб. наук. статей за мат. VII Міжнародної науково-практичної конференції [«Актуальні питання реформування правової системи України»], (4-5 червня 2010 р.). – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2010. – С. 579-581.
3. Задоя К.П. Вирішення питання про долю речових доказів та документів за Кримінальним процесуальним кодексом України 2012 року як правовий захід, відмінний від спеціальної конфіскації // Право і громадянське суспільство. – 2013. – № 4. – С.100-105. [Електрон.ресурс]. – Режим доступу: <http://lclaw.knu.ua/index.php/item/139>
4. Ковальчук С. О. Процесуальне оформлення передачі стороною обвинувачення речових доказів на зберігання та відповідальне зберігання // Право.ua 2015. № - С. 107-113.
5. Ковальчук С. О. Способи збирання речових доказів стороною обвинувачення / С. О. Ковальчук. // Часопис Національного університету "Острозька академія". Сер. : Право. - 2014. - № 2. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Choasp_2014_2_18.pdf.
6. Ковальчук С.О. Класифікація речових доказів у теорії кримінального процесу / Юридичний науковий електронний журнал. – 2014. – №6 – С.203-206. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : http://www.lsej.org.ua/6_2014/56.pdf

7. Крицька І. О. Інститут речових доказів за кримінальним процесуальним законодавством України та деяких зарубіжних країн: порівняльно-правовий аналіз / І. О. Крицька // Право і суспільство. - 2015. - № 5(3). - С. 169-174. - Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_5\(3\)__33](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_5(3)__33)
8. Крицька І. О. Речові докази у кримінальному провадженні: монографія / за наук.ред. А.Р.Туманянц. – Харків : Право, 2018. – 280с.
9. Ляш А.О., Ліщенко В.М. Речові докази у справах про одержання хабара // Часопис академії адвокатури України. Електронне фахове видання. – 2012. – №4(17) <http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/Chaau/2012-4/12laoroh.pdf>
10. Ляш А.А. Вещественные доказательства в досудебных стадиях уголовного процесса. – К., 1991.
11. Мате И.Ж. Анализ цифровых доказательств // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2015. – №1(11).
12. Методичні рекомендації щодо здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів при вилученні та зберіганні речових доказів у кримінальному провадженні [текст] / Р.Г. Андрєєв, Є.О.Максаков, Ю.Г. Севрук, О.В.Шамардін та ін.. – К., 2014. – 38с.
13. Нор В.Т. Защита имущественных прав в уголовном судопроизводстве. – К., 1989. – Гл. V.
14. Павлюк В. В. Процесуальне значення та розмежування понять "документ-доказ" і "документ-речовий доказ" [Текст] / В. В. Павлюк // Митна справа. - 2013.- С.122-126.
15. Хахуцяк О. Ю. Речові докази у новому Кримінальному процесуальному кодексі України. // Адвокат – 2013. - №6. - С. 46-48.
16. Шехавцов Р. М. Особливості визначення окремих матеріальних об'єктів, вилучених в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій, як речових доказів у кримінальному провадженні / Р. М. Шехавцов, С. С. Кудінов // Вісник Академії адвокатури України. - 2015. - Т. 12, № 2. - С. 217-222. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vaau_2015_12_2_29.pdf
17. Шехавцов Р. М., Кудінов С. С. Речові докази та інші матеріальні об'єкти, що отримуються в результаті проведення негласних слідчих (розшукових) дій: проблеми визначення та використання в кримінальному провадженні // Південноукраїнський правничий часопис : наук. журн. 2015. №1 С. 186-190. http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=njuu_all&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21COLORTERMS=0&S21P03=I&S21STR=%D0%9625728%2F2015%2F2
18. Шило О.Г. Новації Кримінального процесуального кодексу України щодо процесуального порядку збирання речових доказів // Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса) / відпов. за випуск Ю.П.Аленін. – Одеса, Юридична Література, 2013. – С.22-25.
19. Шило О.Г. Речові докази як процесуальне джерело доказів // Вісник прокуратури. – 2013. – №6. – С.76-83.
20. Щербина Л.І. Порівняльний аналіз визначення "речових доказів" за КПК України 1960 року та 2012 року. с.363 - 365 // Докази і доказування за новим Кримінальним процесуальним кодексом України (до 75-річчя з дня народження

доктора юридичних наук, професора Михайла Макаровича Михеєнка) [Текст]: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 6-7 грудня 2012 р., м. Київ. - Х.: Видавець Строков Д.В., 2013. - 367 с.

До теми 9. ДОКУМЕНТИ ЯК ДЖЕРЕЛО ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

1. Будзієвський М.Ю. До дискусії про поняття електронного документа // Держава та регіони. Науково-виробничий журнал. Серія: Право. – 2011 р., – № 1. – С. 167-170. http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_pravo/2011_1/files/LA111_34.pdf
2. О.Ю. Гусев Поняття та види електронних доказів у цивільному процесі // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2016. – №1(13).
3. Доронін І.М. Документи-докази у кримінальному процесі України. – К.: Вид. ПАЛИВОДА А.В., 2008. – 184с.
4. Дроздов Олександр. До проблеми визнання документів доказами та порядку їх отримання // Вісник прокуратури. – 2009. – №2. – С.90.
5. Дуфенюк О. М. Топографічні додатки до протоколів слідчих (розшукових) дій: поняття, структура, значення / О. М. Дуфенюк, М. Ю. Ковальська // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. серія юридична. - 2014. - Вип. 2. - С. 292-301. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Nvlduvs_2014_2_33.pdf.
6. Запотоцький А.П. Документи як процесуальні джерела доказів у кримінальному судочинстві. //Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес і криміналістика; судова експертиза. – Київ, 2009. – 18с.
7. Марков В. В. Принципи належності електронних доказів, отриманих з мобільних пристроїв / В. В. Марков, Р. Р. Савченко // Право і Безпека. - 2014. - № 1. - С. 89-95. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Pib_2014_1_19.pdf.
8. Павлюк В. В. Процесуальне значення та розмежування понять "документ-доказ" і "документ-речовий доказ" [Текст] / В. В. Павлюк // Митна справа. - 2013.- С.122-126.
9. Погорецький М.А. Функціональне призначення оперативно-розшукової діяльності у кримінальному процесі: Монографія. – Х.: Arcis, ЛТД, 2007.
10. Полухович О. І. До питання використання як доказів матеріалів, отриманих за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій (за матеріалами судової практики) / О. І. Полухович // Часопис цивільного і кримінального судочинства. - 2016. - № 3. - С. 97-108. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chcks_2016_3_8
11. Рогатиська Н.З. Значення документа як джерела доказів у кримінальному судочинстві [Електрон.ресурс] / Н. З. Рогатинська // Університетські наукові записки. - 2012. - № 3. - С. 349-350. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Unzap_2012_3_52.pdf
12. Слободзян А. Документ як джерело доказів у кримінальному провадженні [Текст] / А. Слободзян // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2014. – № 1. – С. 184–190 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.chasopysnapu.gov.ua/chasopys/ua/pdf/1-2014/184-slobodzan.pdf>
13. Хахуцяк О. Ю. Місце актів ревізій та перевірок у кримінальному провадженні./ Юридична наука. - 2015. - №5. - С. 156-161.

14. Шехавцов Р. М. Умови визнання доказами результатів негласних слідчих (розшукових) дій / Р. М. Шехавцов // Вісник Академії адвокатури України. - 2015. - Т. 12, № 1. - С. 127–135. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vaau_2015_12_1_15.pdf.
15. Шумило М.Є. Наукові засади використання оперативно-розшукових матеріалів в доказуванні по кримінальних справах. Судова реформа в Україні: проблеми і перспективи // Матеріали науково – практичної конференції. – Х., 2002. – С.188 – 191.

12. Інформаційні ресурси

Офіційний сайт Верховної Ради України – www.rada.gov.ua
Офіційний сайт Генеральної прокуратури України - <http://www.gp.gov.ua/>
Єдиний державний реєстр судових рішень України - www.reyestr.court.gov.ua/
Верховний Суд <http://www.supreme.court.gov.ua>
Кабінет Міністрів України <http://www.kmu.gov.ua>
Міністерство юстиції України <http://www.minjust.gov.ua>
Інформаційно-пошукова системи по законодавству "Ліга": <http://www.liga.kiev.ua/>
<http://www.nau.kiev.ua/>
www.lawukraine.com
www.pravovik.com.ua

8. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

0. Поняття, суть і завдання кримінального процесу.
1. Кримінальне процесуальне право і його місце в системі інших галузей права.
2. Історичні форми кримінального процесу.
3. Кримінальний процес як навчальна дисципліна, її роль у підготовці фахівців-правознавців.
4. Поняття стадії кримінального процесу.
5. Система стадій кримінального процесу, їх загальна характеристика, завдання та особливості.
6. Кримінально-процесуальні функції, їх види і значення.
7. Поняття, структура і особливості кримінально-процесуальних правовідносин.
8. Кримінально-процесуальна форма.
9. Уніфікація і диференціація процесуальної форми, сучасні проблеми удосконалення кримінально-процесуальної форми.
10. Гарантії у кримінальному судочинстві, їх характеристика.
11. Кримінально-процесуальні акти, їх види і значення.
12. Джерела кримінального процесуального права України.
13. Поняття кримінального процесуального закону та його значення.
14. Структура Кримінального процесуального кодексу України.
15. Поняття, структура і види кримінальних процесуальних норм.
16. Чинність кримінального процесуального закону у просторі, часі і щодо осіб.

17. Значення роз'яснень Пленуму Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, відомчих нормативних актів МВС і Генеральної прокуратури України для кримінального судочинства.

18. Умови застосування кримінального процесуального закону за аналогією.

20. Поняття та значення засад кримінального провадження.

21. Система засад кримінального судочинства і правові гарантії їх реалізації.

22. Рівність перед законом і судом.

23. Забезпечення права на свободу та особисту недоторканність.

24. Недоторканність житла чи іншого володіння особи.

25. Таємниця спілкування, невтручання у приватне життя.

26. Презумпція невинуватості.

27. Забезпечення права на захист.

28. Змагальність сторін.

29. Диспозитивність як засада кримінального провадження.

30. Гласність і відкритість судового розгляду.

31. Поняття суб'єктів кримінального процесу, їх місце і роль у кримінальному провадженні.

32. Сторони та інші учасники кримінального провадження.

33. Класифікація суб'єктів у теорії кримінального процесу.

34. Суд, суддя в кримінальному процесі.

35. Функції та повноваження суду (судді).

36. Слідчий суддя в досудовому провадженні.

37. Прокурор у кримінальному процесі та його процесуальне становище у різних стадіях кримінального процесу.

38. Органи досудового розслідування та їх компетенція.

39. Керівник органу досудового розслідування.

40. Процесуальне становище слідчого органу досудового розслідування в кримінальному процесі.

41. Процесуальна самостійність і незалежність слідчого.

42. Підозрюваний та обвинувачений, їх права та обов'язки.

43. Потерпілий як учасник кримінального процесу.

44. Захисник і його процесуальне становище.

45. Представники та законні представники потерпілого, їх права та обов'язки.

46. Представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, як суб'єкт кримінального процесу.

47. Експерт і спеціаліст у кримінальному провадженні, відмінність в їхньому процесуальному становищі.

48. Свідок, його права та обов'язки. Особи, які не можуть бути допитані як свідки.

49. Обставини, що виключають можливість участі в кримінальному провадженні.

50. Забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні.

51. Поняття, сутність і значення кримінально-процесуального доказування.
52. Елементи кримінально-процесуального доказування.
53. Предмет, межі і суб'єкти доказування у кримінальному провадженні.
54. Обов'язок доказування у кримінальному процесі.
55. Особливості доказування в окремих стадіях кримінального

провадження.

56. Поняття доказів та їх класифікація.
57. Поняття джерел доказів та їх види.
58. Способи збирання доказів та їх процесуальних джерел.
59. Перевірка і оцінка доказів та їх джерел.
60. Належність, достовірність і допустимість доказів.
61. Умови визнання доказів недопустимими.
62. Достатність доказів для прийняття рішення у кримінальній справі.
63. Моральні засади доказування.
64. Показання свідків і потерпілих.
65. Речові докази, строки і порядок їх зберігання.
66. Документи, як джерела доказів.
67. Висновок експерта і його доказове значення.
68. Поняття шкоди завданої кримінальним правопорушенням.
69. Поняття і значення цивільного позову у кримінальному провадженні.
70. Переваги спільного розгляду цивільного позову і матеріалів

кримінального провадження.

71. Підстави і порядок пред'явлення цивільного позову.
72. Особливості досудового провадження, в якому заявлено цивільний

позов.

73. Процесуальні засоби забезпечення відшкодування, завданої кримінальним правопорушенням, шкоди та можливої конфіскації майна.
74. Поняття, значення, види і правила обчислення процесуальних строків.
75. Порядок продовження, зупинення і відновлення процесуальних строків.
76. Процесуальні витрати, їх поняття, види і значення.
77. Визначення розміру та розподіл процесуальних витрат.
78. Поняття заходів забезпечення кримінального провадження та їх види.
79. Правила застосування заходів забезпечення кримінального

провадження.

80. Виклик слідчим, прокурором, судовий виклик і привід.
81. Порядок вирішення питання про накладення грошового стягнення.
82. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, порядок та строки тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом.
83. Відсторонення від посади: порядок застосування та строки.
84. Тимчасовий доступ до речей і документів.
85. Тимчасове вилучення майна: підстави та процесуальний порядок проведення.

86. Арешт майна. Підстави для арешту майна. Клопотання про арешт майна та його розгляд.

87. Поняття, підстави та мета застосування запобіжних заходів.
88. Особисте зобов'язання.
89. Особиста порука.

90. Домашній арешт.
91. Застава, визначення її розміру та порядок внесення.
92. Застосування електронних засобів контролю.
93. Тримання під вартою як запобіжний захід. Підстави та процесуальний порядок тримання особи під вартою.
94. Строки тримання під вартою і порядок їх продовження.
95. Затримання з метою приводу.
96. Затримання особи без ухвали слідчого судді, суду. Строки затримання.
97. Застосування запобіжних заходів щодо неповнолітніх.
98. Підстави і процесуальний порядок скасування чи зміни запобіжного заходу.